Ч. 40 Субота 20 лютого (4 марта) 1893. Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адмiнiстрацiя: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакцiя: ул. Францiшканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламацiи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адмiнiстрацiи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провiнцiи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Рада державна.

Доповнене до попередного засѣданя Палаты пословъ:

По пос. Левицкôмъ промавлявъ пос. Шлезiнґеръ и обговорювавъ конечнôсть пôдпираня рукодѣльництва орґанiзацiею товариствъ. Лишь при помочи державы — казавъ бесѣдникъ — зможе станъ рукодѣльничiй удержати ся супротивъ конкуренцiѣ великого капiталу и фабричнои продукцiѣ. Бесѣдникъ перейшовъ вôдтакъ до справы реґуляцiѣ валюты и обговорювавъ еѣ на пôдставѣ торговельного бѣлянсу. Америка пôдвысшила вже мыто привозове е 29 процентъ а вôдносины тѣ ще погôршать ся при выплатѣ готôвкою. Коли настане выплата готôвкою, треба буде платити проценты золотомъ безъ взгляду на то, чи довги були затягненѣ въ срѣблѣ, чи въ паперахъ. Черезъ то зникнуть користи спадку вартости срѣбла для Австрiѣ. Коли не стане золота при выплатѣ процентôвъ, треба буде впровадити примусовый курсъ коронового ґульдена. Великѣ фiнансiсты зажадають тогды ажiя. — Дальшѣ выводы бесѣдника перервавъ вiцепрезидентъ Хлюмецкiй замѣткою, щобы бесѣдникъ державъ ся рѣчи, бо вже цѣлу годину говорить о валютѣ. — Бесѣдникъ выступавъ дальше остро противъ ґрупы Ротшильда и прасы вѣденьскои и казавъ: Коли называете насъ „демаґоґами передмѣсть“, то одинокою на то вôдповѣдею буде, що великѣ капiталiсты жиды и ихъ приклонники суть правдивыми „демаґоґами мѣстъ“ и заслугують на то, щобы ихъ прогнано зô всѣхъ краѣвъ христiяньскихъ. — Вiцепрезидентъ завôзвавъ бесѣдника за то до порядку.

Дальше промавлявъ пос. Кронаветтеръ, котрый домагавъ ся полѣпшеня быту урядникôвъ помôчничихъ и критикувавъ новый реґулямiнъ руху на зелѣзницяхъ, що приносить шкоду публицѣ высылаючôй товары фрахтомъ. — Мiнiстеръ скарбу предложивъ опôсля проектъ законôвъ о увôльненю вôдъ податку домово-чиншового деякихъ перебудованъ у Вѣдни и Львовѣ, въ сѣмъ послѣднôмъ мѣстѣ предпринятыхъ зô взглядôвъ асанацiйныхъ. Пос. Гофманъ интерпелювавъ въ справѣ катастрофъ на полудневôй зелѣзници и домагавъ ся ревiзiѣ реґулямiну службового для стражникôвъ зелѣзничихъ. — Пос. Кайцель интерпелювавъ въ справѣ печати найвысшого трибуналу зъ нѣмецкою написею замѣсть латиньскои.

На засѣданю Палаты пословъ дня 2 с. м. вела ся дальша дискусiя надъ буджетомъ Мiнiстерства торговлѣ.

Вiцепрезидентъ Хлюмецкiй вôзвавъ п. Люеґера додатково до порядку, бо вôнъ на засѣданю дня 1 с. м. сказавъ кôлька ображаючихъ замѣтокъ противъ п. Трейнфельса.

П. Кiбекъ жадавъ бôльшихъ инвестицiй на дороги воднѣ, зелѣзницѣ и реґуляцiю рѣкъ. Каналы Дунай-Одра и Дунай-Молдава-Лаба повиннѣ бути по змозѣ рôвночасно зробленѣ, а годѣ также забувати о полученю тыхъ каналôвъ зъ Вислою и зъ рѣкою Еґеръ. Дальше жадавъ якъ найсистематичнѣйшои проґрамы при будовѣ зелѣзниць льокальныхъ, та утвореня уряду гiдротехнiчного, котрый бы займавъ ся дорогами водными и бôльшими реґуляцiями рѣкъ. На першôмъ мѣсци треба увзглядпити реґуляцiю галицкихъ рѣкъ и рѣки Моравы зъ доплывами. Цѣлу проґраму працъ треба бы передати до выконаня центральнôй комiсiи для краевыхъ инвестицiй у Вѣдни и комiсiямъ краевымъ. Вкôнци внѣсъ бесѣдникъ резолюцiю въ справѣ покрытя коштôвъ задуманыхъ робôтъ. *(Живѣ оплески вôдъ лѣвицѣ.)*

П. Кайзеръ заявивъ, що при трактатахъ торговельныхъ треба бы также увзглядпити интересы рôльництва, а не лишь интересы промыслу. Вôнъ боить ся, що въ наслѣдокъ нѣмецко-россiйского трактату вôдносины торговельнѣ межи Австрiею а Нѣмеччиною можуть дуже потерпѣти. Австрiйскому рôльництву грозить также небезпечнôсть зъ причины трактату зъ Сербiею, котрый дозваляе довôзъ сербскои худобы до Австрiи, и зъ причины отвореня румуньскои границѣ.

Бесѣдникъ бажавъ управильненя вôдносинъ сельскихъ почтъ, удержавленя пôвнôчнои зелѣзницѣ и полудневои, усуненя всякихъ пôльгъ тарифовыхъ, удѣленыхъ поодинокимъ закладамъ, и дальшого розвою законодавства, що мало бы на цѣли охорону робôтникôвъ.

П. Кальтенеґеръ звернувъ увагу на небезпечнôсть, яка грозить млынарскому промыслови въ Австрiи зъ причины угорскои конкуренцiи; пôднѣсъ конечну потребу реформъ для пôднесеня промыслу и стану селяньского и поставивъ внесене, щобы для уложеня тыхъ реформъ вôдбувала ся окрема, двомѣсячна сесiя.

Мiнiстеръ торговлѣ Бакегемъ признавъ, що економiчне положене Трiесту невôдрадне, але причиною того не есть станъ теперѣшный, лише загальне пригнетене, выкликане холерою.

Дещо зъ Болгарiѣ.

Змѣна конституцiѣ болгарскои и заручины кн. Фердинанда зъ донькою кн. Пармы, звернули знову бôльшу увагу Европы на Болгарiю, а найновѣйше выступлене звѣстного зъ давна приклонника россiйского, митрополита Климентiя въ Тирновѣ, и енерґiчный та безвзглядный протестъ самого народу болгарского противъ политикуючого въ некористь власного народу князя церкви, выдвигнули

---

1)

КУМА ЖУРБА.

ПОВѢСТЬ

Г. СУДЕРМАНА.

Переклад зъ нѣмецкого.

I.

Саме въ пору, коли маетокъ Майгефера бувъ выставленый на лiцитацiю, прийшовъ на свѣтъ Павло, третiй сынъ зъ черги.

Тяжкѣ були то часы.

Панѣ Елисавета, зажурена, зъ сумнымъ усмѣхомъ на лици, лежала на широкôмъ лôжку зъ занавѣсами, а коло лôжка стояла колыска дитины. Очи матери неспокôйно бѣгали, она слухала уважно кождого шелесту, що зъ подвôря або зъ иншихъ комнатъ прилѣтавъ до еѣ сумнои спальнѣ. По кождôмъ пôдозрѣлôмъ гомонѣ она дрожала, а якъ лишь якiй чужiй голосъ мужескiй давъ ся чути або глухiй туркôтъ воза на подвôрю, она хапала ся сейчасъ поруча лôжка, пôднимала ся на постели и зъ великимъ страхомъ пытала:

— То вже ажь до того дойшло, до того?

Нѣхто не вôдповѣдавъ ѣй. Лѣкарь наказавъ остро, хоронити еѣ вôдъ всякого зворушеня, та сердега не подумавъ о тôмъ, що та безнастанна тревога и непевнôсть мусять еѣ тысячь разôвъ бôльше мучити, нѣжь найстрашнѣйша певнôсть.

Одного пополудня, пятого дня по родинахъ дитины, почула она, якъ у другôй комнатѣ мужъ еѣ, котрого въ тыхъ тяжкихъ для нихъ часахъ майже зовсѣмъ не видала, проходжувавъ ся тяжко ступаючи и клявъ або зôтхавъ по черзѣ. Навѣть одно слово выразно долетѣло до еѣ уха, слово, котре повтарявъ безнастанно: „Безъ даху! безъ даху!“

Тодѣ вже знала она, що: до того прийшло.

Ослаблену руку поклала на головцѣ народженои дитины, котре дивило ся въ свѣтъ зъ дивно поважнымъ личкомъ, и сховавши лице въ подушкахъ заплакала.

По хвили вôдозвала ся до дѣвчины, що пильнувала дитины.

— Скажи-но панови, що я хочу зъ нимъ поговорити.

Панъ прийшовъ. Галасливымъ ходомъ пôдôйшовъ до лôжка хорои и глянувъ на неѣ зъ такимъ выразомъ лиця, що въ своѣй вымушенôй свободѣ здававъ въ двое бôльше зажуренымъ и страшнымъ.

— Максиме — вôдозвала ся несмѣло, бо все его лякала ся — Максиме, не ховай нѣчого передô мною, я и такъ готова хочь бы й на найбôльше лихо.

— Справдѣ? — спытавъ недовѣрчиво бо на думку прийшли ему пересторогы лѣкаря.

— Коли маемо звôдси вынести ся?

Скоро побачивъ, що спокôйно дивить ся око въ око нещастю, думавъ, що не потребуе вже замыкати устъ и сказавъ:

— Нинѣ-завтра, коли новому панови сподобае ся. Зъ его ласки мы ще тутъ, а коли ему захоче ся, то може й сеи ночи прийде ся намъ ночувати на дорозѣ.

— Чей такъ зле не буде, мôй мужу, — ледви вымовила, силуючись бути спокôйною — скоро дôзнать ся, що ледви тому кôлька днѣвъ прийшла на свѣтъ дитина...

— Ага! може намъ ще ити у него жебрати? що?

— Ой, на щожь? Вôнъ зробить то самъ. Хтожь то такiй?

— Называе ся Дуґлясъ, походить зъ околиць Инстербурґа, — дуже розпаношувавъ ся тутъ той добродѣй, кидавъ ся; коли-бъ я бувъ мôгъ, то бувъ бы радо выкинувъ его за браму зъ подвôря.

— Чи намъ що остало ся?

Спытала ся о се тихо, непевно и глянула притôмъ на мале дитя въ колыслѣ, бо може вôдъ тои вôдповѣди зависло молоде, слабе его житте.

На те вôнъ гôрко и остро засмѣявъ ся.

— Остало ся, отъ такъ на могоричь, — цѣлѣ два тысячѣ талярôвъ.

Жѣнка ажь вôдôтхнула лекше, бо ѣй зда-

зновъ бôльше напередъ справу болгарску. Кôлька лѣтъ тому назадъ, могли бы були того рода факты затрѣвожити на добре цѣлу Европу; нинѣ не приписує имъ нѣхто великого значѣня, бо всѣ знають, що то суть чисто внутрѣшни̂ справы болгарски̂, котри̂ лишь сами̂ Болгаре можуть полагодити, а до котрыхъ нѣхто, крôмъ самыхъ Болгаръ не має нѣякого дѣла.

Кн. Фердинандъ вернувъ вже до Софіѣ, и теперь буде передовсѣмъ залагоджена справа змѣны конституціѣ и одружене князя. О сѣмъ одержала N. fr. Presse таку информацію зъ Софіѣ: „Безпосередно по приѣздѣ князя розпôчнуть ся приготовленя до великого собранія, котре буде скликане найпôзнѣйше въ маю. Князь повѣдомить насампередъ самъ собраніе въ престольнôй бесѣдѣ о своѣмъ зарученю, а вôдтакъ буде предложена собранію формальна угода супружеска, котру якъ разъ теперь выготовили у Вѣдни зô стороны кн. Фердинанда міністеръ Грековъ, а зъ другои кн. Пармы, яко батько молодои. При укладаню сего акту державного держало ся правительство болгарске того способу, якого недавно тому ужито въ Румуніи, де супружеску угоду наслѣдника престола подано до вѣдомости репрезентаціи народу и черезъ то надано одруженю характеръ подѣѣ санкціонованои волею народу. Болгарске собраніе выскаже своє вдоволенє зъ того, що єго повѣдомлено о зарученю князя, окремою адресою.

Рôвночасно зъ повысшимъ актомъ буде предложеный собранію такожь проектъ правительства, котрый змѣняє конституцію. Въ кругахъ правительственныхъ сподѣвають ся, що до того часу стратить та змѣна той характеръ релиґійный, якій ще має, и нѣхто не буде єѣ пôдозрѣвати о початокъ якогось перевороту релиґійного, позаякъ покаже ся зовсѣмъ ясно, що всѣ поголоски, які̂ розпущено, щобы выкликати пôдозрѣнє до проєкту Стамболова, суть зовсѣмъ безосновни̂. Говорено, якъ вже сказано, що змѣна конституціѣ єсть лишь початкомъ великого перевороту на поли релиґійнôмъ, що хотять поставити Болгарію пôдъ верховну власть духовну папы и т. ин. Тымчасомъ прийшло до заручення князя, а зъ того показало ся наглядно, що та змѣна була конечна, щобы дати князеви можнôсть одружити ся, и що князь не думає змѣнювати свого дружного поступованя супротивъ православнои церкви. Въ тôмъ дусѣ повѣдомило такожь правительство болгарского екзарха въ Константинополи а вымѣна депешь зъ нимъ закôнчила ся тымъ, що екзархъ заявивъ, що не буде мѣшати ся до сеи справы и полишить єѣ спокôйно синодови въ Софіи.

Тымчасомъ стала ся въ старôй болгарскôй столици, въ Тирновѣ, несподѣвана рѣчь. Тамъ проживає митрополитъ Климентій, звѣстный приклонникъ Россіѣ, чоловѣкъ, котрый, якъ звѣстно, вôдзначивъ ся тымъ, що бравъ чинну участь въ першôй ворохобни болгарскôй противъ кн. Александра Батенберґа и бувъ тогды на короткій часъ членомъ революційного правительства. Отже той чоловѣкъ задумавъ, видко, вôдограти зновъ якусь ролю політичну — чи зъ власнои волѣ, чи спонуканый до того впливами Россіѣ, поки що не знати. Симъ разомъ однакожь выйшовъ зле на тôмъ, гôрше, якъ може того сподѣвавъ ся, тымъ бôльше, що теперь певно не стане нѣхто въ єго оборонѣ. Було то дня 26 лютого, якъ разъ въ день уродинъ кн. Фердинанда, въ пору, коли князь перебувавъ за границею. Климентій выголосивъ тогды въ Тирновѣ дуже пôдбурюючу проповѣдь въ церквѣ и обуривъ нею всѣхъ на себе. Нарôдъ въ церквѣ не показувавъ свого невдоволеня зъ тои проповѣди, але заразъ по богослуженю выслано депутацію до митрополита, котра зажадала вôдъ него поясненя а заразомъ и поруки, що вôнъ на будуче не буде выступати противъ князя. Коли митрополитъ не хотѣвъ дати нѣякого поясненя и заявивъ, що буде поступати и дальше, якъ доси, вôдобрала єму депутація ключь митрополіѣ, вывела єго силою зъ палаты и завела до монастиря св. Петра и Павла и тамъ замкнула а ключь вôддала тирновскому префектови. Все то стало ся зовсѣмъ спокôйно и безъ всѣлякихъ розруховъ. Віцепрезидентъ собранія и кôлькохъ пословъ на жадане 2000 людей зъ тирновского округа дали заразъ знати о тôмъ телеґрафічно правительству въ Софіи, повѣдомляючи єго, що нарôдъ домагає ся за яку небудь цѣну усуненя митрополита. Такъ отже сидить митрополитъ Климентій въ монастири и чекає тамъ кôнця своєѣ справы. Судьба єго вже порѣшена; рѣчь певна, що вôнъ не буде вже дальше митрополитомъ. Болгаре не знають жартôвъ и не оглядають ся хочь бы й на такого могучого покровителя, якъ Россія, въ тôмъ переконаню, що въ своѣй хатѣ своя правда и сила и воля. Скоро лишь поверне до Софіѣ міністеръ вѣроисповѣданъ, то правительство зажадає вôдъ екзарха, щобы вôнъ черезъ синодъ укаравъ митрополита, а тымчасомъ власти свѣтски̂ ведуть слѣдство въ справѣ пôдбурюючои проповѣди, яку вôнъ выголосивъ въ церквѣ. Що Климентій не верне вже на престолъ митрополичій, то рѣчь бôльше якъ певна.

Перeглядъ політичный.

Є. Вел. Цѣсарь має около вторка на слѣдуючій тыждень повернути зъ Терріететъ въ Швайцаріи до Вѣдня. — Міністеръ справедливости, ґр. Шенборнъ, выѣхавъ до Праги.

Молодочехи розôслали — якъ доносить староческій Hlas Naroda — окружникъ до мужѣвъ довѣря, въ котрôмъ завзывають ихъ до складокъ на цѣли выборчи̂, позаякъ незадовго мають настати выборы, вôдъ котрыхъ все буде зависѣти.

Зъ Петербурга доносять, що міністеръ Ґірсъ має вже на певно зъ кôнцемъ сего мѣсяця вернути назадъ на свою посаду. Станъ єго здоровля єсть вже такъ добрый, що вôнъ не потребує порады лѣкарскои. Ґірсъ перебуває теперь въ Санъ Ремо.

Въ офиціяльныхъ кругахъ софійскихъ заперечують рѣшучо вѣсть, мовь бы то — якъ то свого часу доносили деяки̂ французски̂ ґазеты — наречена кн. Фердинанда, княжна Марія Людвика Парменьска мала намѣренє поѣхати до Петербурга и просити тамъ царя, щобы вôнъ признавъ кн. Фердинанда княземъ болгарскимъ.

Въ Сербіи стоить рухъ выборчій въ повнôмъ розгарѣ. Сербскій міністеръ справъ внутрѣшныхъ Рибарецъ вручивъ реґентамъ справоздане, въ котрôмъ выказує, що радикалы не навели анѣ одного конкретного факту нарушеня свободы выборчои правительственными властями.

Новинки.

Львôвъ дня 3 марта.

— **Громадѣ Морщинъ**, въ повѣтѣ стрыйскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 50 зр. запомоги на направу церкви.

— **Именованя.** Дръ Казимиръ Олеарскій именованый звычайнымъ професоромъ фізики въ ц. к. школѣ політехнічнôй у Львовѣ. — П. Намѣстникъ именувавъ лѣсничого II. клясы Маріяна Бровенбаха въ Лисовицяхъ лѣсничимъ I. клясы, а лѣсничихъ III клясы Кароля Кеслера въ Прислупю и Микиту Ониська въ Ямерсталю лѣсничими II. клясы; вкôнци перенѣсъ: Войтѣха Яроша зъ Ракова до Рахиня, Людвика Штерера зъ Рахиня до Клая, а Кароля Хитрого зъ Клая до Ракова.

— **Подорожь Є. Вел. Цѣсаря до Швайцаріѣ.** Зъ Цуріху доносять до нѣмецкихъ часописей: Дня 28 лютого

вало ся, що мусить почути страшни̂ слова; „Нѣчо, зовсѣмъ нѣчо“, що саме те слово мавъ вôнъ сказати.

— Щожь мы почнемо зъ двома тысячами талярôвъ — говоривъ вôнъ дальше — коли вже пятьдесять тысячѣвъ пôшло въ болото? Чи маю господу отворити въ мѣстѣ и торгувати ґузиками та стяжками? Може й ты будешь менѣ помагати, будешь шити за дня въ заможнѣйшихъ домахъ, а дѣти пустишь зъ сѣрниками на улицю шукати хлѣба—ха-ха-ха!

Рукою розкидавъ сивѣюче уже волосє на головѣ, мнявъ густу чуприну и штовхавъ сильно ногою колыску, такъ, що кôлька разôвъ дуже захитала ся.

— И по що було теперь родити ся сему бѣдакови? — воркнувъ понуро, потôмъ приклякнувъ передъ колыскою, взявъ маленьки̂ рученята дитины, котри̂ щезли въ єго великихъ червоныхъ долоняхъ и такъ говоривъ до сына:

— Коли бы ты бувъ знавъ, мôй хлопче, якій злый та пôдлый сей свѣтъ цѣлый, якъ на нѣмъ безличнôсть побѣджає, а чеснота мусить марнѣти, то певно бувъ бы ты оставъ ся тамъ, де бувъ. Якажь твоя доля буде?... Твôй батько то волоцюга, одинъ зъ тыхъ, що єго позбавили, вôдобрали єму батькôвщину, буде волочити ся зъ трема дѣтьми по дорогахъ, поки не найде мѣсця, де вкôнци буде мôгъ погубити себе и своихъ....

— Максиме, не говори такъ! Менѣ серце пукає! — перебила єму мову панѣ Єлисавета зъ плачемъ и простягла руку, щобы нею обняти чоловѣка за шию, але рука опала безсильно, закимъ осягла цѣль.

Вôнъ зôрвавъ ся.

— Добре кажешь — досить тыхъ зойкôвъ! Правда, що колибъ я теперь бувъ самъ на свѣтѣ, не жонатымъ, якъ давнѣйше, то выѣхавъ бы до Америки, або забравъ ся на степы Россіи, тамъ можна ще доробити ся маєтку — и люде тамъ дорабляють ся, — або почавъ бы спекулювати на біржи, нинѣ „госса“, завтра „бесса“ — гей! тамъ можна гарный грôшь заробити, — а такъ звязаный, якъ я теперь....

Глянувъ жалôбно на жѣнку и дитину, а потôмъ вказавъ рукою на подвôрє, звôдки долѣтали весели̂ смѣхи двохъ старшихъ хлопцѣвъ.

— Та я то знаю, що мы теперь для тебе тягаремъ — вымовила жѣнка покôрно.

— Не говори менѣ о тягарахъ! — вôдворкнувъ вôнъ гнѣвно. — Що я сказавъ, то сказавъ не въ злôй вѣрѣ. Тажь я васъ люблю — и на тôмъ конець. Теперь лишь иде о то, куды намъ дорога? Кобы хочь не було оттого маленького, то можна бы ще якійсь часъ терпѣти змѣны непевнои долѣ. Але такъ ты хора, дитина потребує заходу, словомъ, нема иншои рады, хиба купити яке селяньске господарство и ти два тысячѣ дати на задатокъ. Гей, що то буде за житє! Я въ поле зъ лопатою, а ты до коровъ зô скôпцемъ....

— То бы ще не було найбôльше лихо — промовила жѣнка тихо.

— Нѣ? — засмѣявъ ся вôнъ гôрко — Ну, то въ такôмъ выпадку може й статись по твоѣй воли. Отъ можна на прикладъ Місенъ купити, то нужденне торфовище за лѣсомъ.

— Чому саме то? — вымовила она и задрожала.

Вôнъ розлюбовавъ ся сейчасъ у своѣй выдумцѣ.

— Такъ, то буде справдешна чаша горести выпита до дна. Вѣчно мати передъ очима минувшу величавôсть — бо треба тобѣ знати, що двôръ Геленenталю видко тамъ дуже добре зъ вôконъ, — довкола торфовища и неужитки, буде щось зъ двѣста морґôвъ того — може що дасть ся зъ того зробити. Можна ще буде выйти на ширителя культуры. А що люде скажуть на се? Скажуть: То менѣ чоловѣкъ, якъ треба, той Майгеферъ, не соромить ся свого нещастя, а то й насмѣхає ся навѣть зъ него. Ба, то правда! Смѣяти ся зô своєѣ недолѣ повиненъ кождый чоловѣкъ — то одинокій найлучшій поглядъ на цѣлый свѣтъ: свистати собѣ, коли тобѣ бѣда найбôльше допкулює! — И вôнъ почавъ свистати голосно, проймаючо, такъ, що лежача на лôжку жѣнка ажь зôрвала ся зъ постелѣ.

— Не гнѣвай ся, люба, — просивъ, набравши наразъ якъ найбôльше рожевого настрою и гласкаючи єѣ змарнѣлу руку — але чи я не кажу правды? Чи не треба свистати на те все? Доки чоловѣкъ пересвѣдченый сильно о своѣмъ чеснôмъ житю, може терпѣти заводы и нещастя зъ якоюсь розкошію. Справдѣ, розкôшь, то властиве слово. Той кусень ґрунту можна купити котрогобудь

с. р. о 8 годинѣ рано приѣхавъ ту Є. Вел. Цѣсарь Францъ Иосифъ I. звычайнымъ поѣздомъ, до котрого прилучено ваґонъ сальоновый. Про приѣздъ Монарха нѣхто не знавъ и нѣхто не мôгъ догадати ся, що сей подорожный, убраный по цивільному, то Цѣсарь Австро-Угорщины. На дворци повитавъ Єго лише консуль Пшібрамъ и вôдпровадивъ до приготовленого повоза. Зъ Пшібрамъ проѣхавъ ся Монархъ по мѣстѣ, а за годину вернувъ на дворець и поѣхавъ дальше надъ озеро женевске. Мешканцѣ Цуріха довѣдали ся ажь зъ часописей, що въ ихъ мѣстѣ бувъ такій гôсть. До Льозанны приѣхавъ Є. Вел. Цѣсарь по полудни того дня. Тутъ ждала вже на Него Найяснѣйша Панѣ, котра годину передъ тымъ приѣхала въ Террітетъ. Обоє сердечно звитали ся и вернули до Террітетъ. Тому що тамошнŷ люде не знали певно, коли приѣдутъ Ихъ Вел. Цѣсарь и Цѣсарева, то сотки людей ждали тамъ цѣлый день на дворци, а коли приѣхали, повитали Ихъ дуже щиро. Монархъ подавъ руку Своѣй Достойнôй Женѣ и пѣшки зайшовъ въ товариствѣ князя Ліхтенштайна до Альпейского готелю, де мешкає Єѣ Вел. Цѣсарева. Для Монарха були приладженŷ комнаты въ сусѣднôмъ Великôмъ готелю. Зачувати, що Монархъ забавить въ Террітетъ до 5 марця. Вкôнци доносять, що Найясн. Панъ и Панѣ зовсѣмъ здоровŷ; Монархъ выглядає дуже добре. Монархиня що дня ходить на довгій прохôдъ, а послѣдными днями зайшла пѣшки ажь до Вевей. Въ Террітетъ перебуде до 20 с. м. Воздухъ тамъ погôдный и лагôдный, а снѣгъ уже стопивъ ся на сусѣдныхъ горахъ. На Великôмъ готелю повѣває вôдъ 1 с. м. австрійска хоругов. На другій день по приѣздѣ, то єсть 1 с. м. — якъ то мы вже донесли у телеґрамахъ — удали ся Ихъ Вел. Цѣсарь и Цѣсарева на гору Монъ-Флері, звôдки є чудовый видъ довкола. Вôдтакъ були въ замку Шіліонъ. День вôдъѣзду Є. В. Цѣсаря ще не означеный; Монархъ має вернути зъ Террітетъ до Вѣдня, а Є. В. Цѣсарева поѣде на островъ Корфу.

— **Є. Е. Маршалокъ красвый** кн. Евстахій Сангушко вернувъ зъ Кракова до Львова.

— **Проґрама концерту устроюваного въ XXXII-г роковины смерти Тараса Шевченка** заходами товариствъ: „Руска Бесѣда“, „Просвѣта“, товариства имени Шевченка, руского товариства педаґоґічного, „Народна Рада“, „Зоря“, „Львôвскій Боянъ“, „Клюбъ Русинокъ и „Ватра“ при ласкавôй спôвучасти артиста спѣвака п. Александра Мишуги и панны Саломеи Крушельницкои дня 8 марта въ великôй сали „Народного Дому“ слѣдуюча: 1) Вступна рѣчь, дръ Кость Левицкій. 2) Лисенко: „Веснянка“ — хоръ мѣшаный. 3) Лисенко: „Менѣ однаково“ — сольо теноровe, п. Ал. Мишуга. 4) Колесса: „На щедрый вечеръ“ — хоръ мужескій. 5) Лисенко: „На що менѣ чорнŷ брови“ — сольо-сопранъ, панна С. Крушельницка. 6) Декламація, выголосить панна О. Бережницка. 7) Артимовскій Гулакъ: „Ангелъ ночи“ дуетъ на сопранъ и теноръ, выконають панна С. Крушельницка и п. Ал. Мишуга. 8) Сѣчиньскій: „Днѣпро реве“ — хоръ мѣшаный. 9) Вахнянинъ: „Помарнѣла наша доля“ — сольо спѣвъ п. Ал. Мишуги. 10) Вахнянинъ: „Наша жизнь“ — хоръ мужескій. Цѣны мѣсць: фотель 1 зр. 50 кр, крѣсло 1 зр., вступъ на салю 60 кр., ґалєрія 40 кр. Хто зъ поза Львова хотѣвъ бы собѣ запевнити мѣсце, зволить, надôславши вôдповѣдну квоту, звернути ся до проф. Володимира Шухевича у Львовѣ, улиця Чарнецкого ч. 26.

— **Руска Бесѣда въ Перемышли въ сполученю зъ Перемыскимъ Бояномъ** уряджує въ постѣ въ комнатахъ Рускои Бесѣды три музикально-вокальнŷ вечерки, котрŷ вôдбудуть ся въ днахъ 4, 11 и 25 марта. Початокъ вечеркôвъ точно о годинѣ 7. Вступъ для Вп. членôвъ Бесѣды и Бояна по 30 кр., для не-членôвъ по 50 кр.

— **Стрыйска філія „Просвѣты“** устроює въ недѣлю дня 12 марта въ сали „Руского Касина“ пôдъ „Чорнымъ Орломъ“ въ Стрыю дальшій (пятŷ) выклады сполученŷ зъ декламаціями и продукціями хоральными. Проґрама оповѣстить ся пôзнѣйше. Початокъ о годинѣ 5 ôй по полудни.

— **Огнѣ.** Послѣдными часами були у насъ такŷ важнѣйшŷ пожары: Въ Крушельници въ стрыйскôмъ повѣтѣ погорѣвъ Израель Леммель. Въ огни згинуло семеро худобы. Необезпечена шкода выносить 550 зр. — Велику шкоду потерпѣли господарѣ въ Лановицяхъ, самбôрского повѣта. Тамъ згорѣло 29 загородъ, вартости менше бôльше 10.000 зр. Добре хочь то, що 26 господарѣвъ було обезпеченыхъ, разомъ на суму 7580 зр. Лише три господарѣ-погорѣльцѣ не були обезпеченŷ. До теперь не знати, яка була причина того огню. — Велике нещастє стрѣтило родину Романишиныхъ въ Болеховѣ рускôмъ, въ долиньскôмъ повѣтѣ. Тому три недѣли повставъ огонь въ домѣ Юрка Романишина; — здає ся, коминъ бувъ лихій. Въ огни згорѣвъ вôнъ самъ, а двоє его дѣтей такъ попарило ся, що небавомъ померли. Крôмъ дому згорѣли ще й будынки господарскŷ, пятеро худобы и пара коней. Загальна шкода въ маєтку выносить 1000 зр., а була обезпечена лише на 200 зр. По покôйнику Романишинѣ осталась нещасна вдова и маленьке, тяжко попарене дитя. — Дня 20 лютого о пôвночи погорѣвъ жидъ Гершъ у Ваньовицяхъ, въ пов. самбôрскôмъ. Шкоду обчислено на 680 зр., але она була обезпечена. Въ тôмъ выпадку було здає ся пôдпалене. Пôдозрѣвають о то господаря ваньовицкого Федька Звѣряньского; его вже увязнено и вôдставлено до суду въ Самборѣ. — Въ Ленинѣ великôй, старомѣйского повѣта, повставъ мабуть зъ неосторожности огонь, котрый знищивъ паровый тартакъ ґрафа Людвика Водзицкого. Разомъ зъ тартакомъ згорѣли всѣ приряды и засôбъ дерева. Шкода була обезпечена, а выносить 30.000 зр. Зъ людей не втративъ нѣхто житя при тôмъ страшнôмъ огни.

— **Несподѣваною смертію** померъ въ Єнѣ лѣкарь Ернестъ Кріґеръ родомъ зъ Нового Бранденбурґа. На день передъ смертію здавъ вôнъ испытъ державный и зъ тои нагоды бавивъ ся та запивавъ ся разомъ зъ приятелями у себе дома. Коли гостѣ его розойшлись, Кріґеръ вышовъ также зъ хаты, абы ще выпити яку фляшину вина. По дорозѣ впавъ до рѣки Салѣ и утонувъ ся. При нѣмъ найдено картку почтову, въ котрôй писавъ до брата, що здавъ испытъ. Кріґеръ не любивъ пити богато, лише того дня перебравъ мѣрку тай та позбавила его житя.

— **Укравъ хтось жѣнку** черновецкому покутному писареви Морицови Ґрінъ. Вôнъ подруживъ ся зъ нею ледви тому шѣсть недѣль. Обкраденый мужь шукає своѣ згубы при помочи полѣціѣ.

— **Выбухъ нафты.** Въ Слободѣ-Раранчу выбухла тому кôлька днѣвъ нафта въ лямпѣ въ домѣ селянина Бойчука. Вôдъ огню попарила ся Бойчукова трилѣтна донька и померла.

† Посмертнŷ вѣсти.

Корнило Шумскій, оденъ зъ виднѣйшихъ селянъ, выслуженый начальникъ громады Нижбôрокъ новый, довголѣтный членъ гусятиньскои Рады повѣтовои, померъ дня 26 лютого въ 77 роцѣ житя.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Льосы зъ 1864.** При тягненю льосôвъ зъ 1864 р. зъ дни 1 марта с. р. припала головна выгра на аасерію 3498 ч. 69; 20.000 зр. на с. 2733 ц. 10; 10.000 зр. на с. 3727 ч. 9; по 5.000 зр. выграли: с. 3716, ч. 88 и с. 3792 ч. 12; впрочôмъ выльосовано слѣдуючŷ серіи: 29, 116, 397, 845, 1032, 1168, 1278, 1428, 1450, 1524, 2435, 2469, 2529, 2550, 2592, 2610, 2649, 3266, 4348, 3295, 3538, 3833.

— **Угорскŷ льосы червоного хреста**: Головна выграна 25.000 зр. припала на серію 7620 ч. 11; друга 2.000 зр. на с, 6007 ч. 69.

— **Станъ воздуха** за минувшŷ добы числячи вôдъ 12 год. въ полуд. дня 2 с. м. до 12 год. въ полудне дня 3 марта: середна теплота була + 8·3° Ц., найвысша + 13·6° Ц. (вчера по полудни), найнизша + 4·2° Ц. нинѣ въ ночи. Барометръ опадає (760). Вѣтеръ буде захôдный, мѣрный, теплота пôднесе ся до + 8° Ц., небо буде переважно захмарене; малый дощь.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 2 с. м.; пшеница 7·75 до 8.—; жито 6·— до 6·25, ячмѣнь 5·— до 6·—; овесъ 5·50 до 5·75, рѣпакъ 11·— до 11·50; горохъ 6·75 до 9·50; вика 5·— до 5·25; насѣнє льняне 10·75 до 11·25; бôбъ —·— до —·—, бобикъ 4·50 до 5·50; гречка 6.80 до 7·50; конюшина червона 68·— до 73·—; бѣла 60·— до 80·—; шведска 65·— до 78·—; кминокъ 18·— до 20·—; анижь 37·— до 38·—; кукурудза стара 5·— до 5·60; нова —·— до —·—; хмѣль —·— до —·—; спірітусъ готовый 12·25 до —·—.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 3 марта. Кн. Фердинандъ Болгарскій вôдъѣхавъ вчера вечеромъ до Софіѣ.

Террітетъ 2 марта. Вчера рано вôдограла музика зъ Монре серенаду передъ палатою Ихъ Вел. Цѣсаря и Цѣсаревои и заграла австрійскій гимнъ народный. Ихъ Величество оглядали замокъ Шільонъ и робили прогульку въ околицю.

Будапештъ 3 марта. На вчерашнôй конференціи высказали ся епіскопы рѣшучо противъ заведеня цивільныхъ супружествъ.

Берлинъ 3 марта. Парляментъ ухваливъ 2½ міліона марокъ на знесене торговлѣ невôльниками и на забезпечене интересôвъ нѣмецкихъ въ Африцѣ.

Букарештъ 3 марта. Въ кругахъ парляментарныхъ розойшла ся вчера вѣсть, що примасъ румуньскій подавъ ся до димісіѣ зô взглядôвъ на лихій станъ свого здоровля.

Люксенбурґъ 3 марта. Вел. князь Вільгельмъ заручивъ ся въ княг. Анною зъ роду Браґанца.

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Креховецкій.

дня, бо властитель дôставъ за жѣнкою велике господарство и теперь уже свою давну батькôвщину зовсѣмъ понехавъ.

— Алежь розважь перше, мôй Максиме — просила жѣнка настрашена.

— Що тутъ поможе розвага? — вôдповѣдавъ остро. — Тому панови Дуґлясови чей не можемо бути тягаремъ, а до чого красшого зъ тыми бѣдными двома тысячами талярôвъ не можемо мати права — отже гей же впередъ!

И не попращавшись навѣть зъ недужою жѣнкою выбѣгъ зъ комнаты.

Въ кôлька хвиль пôзнѣйше почула, якъ его однокôнный вôзокъ затуркотѣвъ у брамѣ подвôря.

По полудни того самого дня сказали ѣй, що приѣхавъ гôсть. Якась гарна, велично прибрана жѣнка заѣхала прекраснымъ повозомъ на подвôрє и заявила, що бажає собѣ вôдвѣдати хору дѣдичку.

— Хтожь се такій?

— Не хоче сказати свого имени.

— Чудно якось — подумала панѣ Єлисавета, але що у своѣй журбѣ почала трохи вѣрити въ помôчь небесну, то приняла заповѣджену візиту.

Дверѣ отворили ся. Струнка, утло збудована стать жѣноча зъ нѣжными чертами лиця непевнымъ крокомъ пôдôйшла до єѣ лôжка. Вôдразу безъ церемоніѣ взяла єѣ за руку и промовила тихимъ, придавленымъ голосомъ:

— Я не сказала свого имени, люба панѣ, бо лякала ся, що мене може не схочете приняти, коли дôзнаетесь, хто я. А й теперь наймилѣйше було бы менѣ остатись незнаною. Такъ щожь? здогадую ся, що вже не будете могли глянути на мене зычливо, скоро дôзнаєтесь, якъ я называю ся.

— Нема чоловѣка на земли, котрого бы я ненавидѣла — вôдповѣла панѣ Єлисавета — а щожь, коли йде о чіє назвище.

— Называю ся Олена Дуґлясъ — вымовила она зъ тиха и сильнѣйше стиснула руку хорои.

Єлисаветѣ пустили ся сльозы, однакъ прихожа, мовь бы була давною приятелькою, обняла раменемъ єѣ за шию, поцѣлувала єѣ въ чоло и вымовила своимъ тихимъ, пестливымъ голосомъ:

— Не майте до мене, панѣ, жалю. Доля хотѣла, щобы я васъ зъ того дому выперла, але я тому не винна. Мôй мужь бажавъ менѣ зробити несподѣванку, бо назва того маєтку така сама, якъ моє имя*). Цѣла моя радôсть пропала сейчасъ, коли я дôзнала ся, въ якихъ условяхъ купивъ его и кôлько вы мусите вытерпѣти въ тыхъ подвôйно тяжкихъ для васъ часахъ. Тодѣ мене щось тягнуло, я бажала зробити своему серцю полекшу просьбою о прощене менѣ тои гризоты и клопотôвъ, якŷ я вамъ зробила и ще буду мусѣла зробити, бо часъ тяжкои пробы ще для васъ не минувъ.

*) Гелененталь значить долина Олены.

(Дальше буде.)

ИНСЕРАТЫ.

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнû“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Газеты Львôвской“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

ВСЯКÛ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадной провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

4½% листы гіпотечнû.	4% пожичку пропінаційну галицку.
5% листы гіпотечнû преміованû.	5% „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечнû безъ премій.	4½% пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% листы Тов. кредитового земс.	4½% пожичку пропінаційну угорску.
4½% листы Банку краевого.	
4½% пожичку краеву галицку.	

4% угорскû Облигаціи индемнизаційнû,

котрû то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ всякû выльосованû, а вже платнû мѣсцевû паперы цѣннû, якъ также купоны за готôвку, безъ вcѣлякои провізіи, а противно замѣсцевû лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котрû самъ поносить. 8

Австрійско-угорска
FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовû и господарскû обявы обширно и предметово.** Всеежь при томъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашь збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якû на насъ накладае побôльшене обему, **высокôсть предплаты** зостае **незмѣнена,** така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатû змѣстомъ числа 1 зр.

Адміністрація: Wien. I. Wollnerstrasse 11

Вôдземки, насѣня лѣснû и дерева огородовû

старанно опакованû розсылае за посередною оплатою почтою або зелѣзницею **Зарядъ лѣсный Засôвъ пôдъ Чарною.**

Вôдземки лѣснû. Цѣна за 1000 штукъ. Сосна звыч. 1 и 2-лѣтн. по 50 кр. и 1 злр. — Сосна чорна 1 и 2-лѣтн. по 50 кр. и 1 злр, Сосна американ. 2 лѣтн. по 50 кр. и 3 50 зр — Ялиця 2 3 4 и 5-лѣтн. по 1, 1·50, 2, 2·50 зр. — Модеревъ 2 3 4-лѣтн. по 2, 2·50 и 3 зр. Вôльха 2 3 и 4-лѣтн. по 2·50, 3 и 3·50 зр. — Береза 2 3 и 4 лѣтн. по 2·50, 3 и 3·50 зр. Ясень 1-рôчный 8—15 см. зр. 3·50 — Яворъ 1-рôчный 10—25 см. зр. 4.— — Кленъ 2-лѣтн. 25—40 см. 6 злр. — Акація до 30, 50, 80, 100 см. 2, 2·50, 3, 4 зр. — Crategus на живый плотъ 15—30 см. 8 зр. 25 40 см. 10 зр.

Насѣня. Цѣна за фунтъ = ½ клгр.: Сосна звычайна 1·60 зр. Сосна чорна 1·10 зр. — Сосна американьска 4 зр. — Ялиця 1·10 зр. — Модеревъ 2 зр. — Акація 30 кр. — Береза 40 кр. — Вôльхи 50 кр. — Ясень 30 кр. — Достава до зелѣзницѣ даромъ а мѣшочки на насѣня и за опаковане вôдземкôвъ числить ся на власнû кошта. ялицѣ и сосны вôдъ 100—140 см. по 30 кр. за штуку.

Деревця огородовû. Цѣна за 100 штукъ: Дички яблôнокъ 25—50 см 1 зр. — Дички грушокъ 15—25 см. 1 зр. — Лѣщина знам. ґат. 25—50 см. 3 зр. — Черешня велика солодка червона 6 зр. — Липа широколистяя 25—50 см. 4 зр. — Каштанъ звычайн. 25—50 см. 3 зр. — Терне христове 70—100 см. 4 зр. — Вязъ 70—100 см. 5 зр. — Ясень 100—140 см. 4 зр. — Яворъ 100—140 см 5 зр. — Кленъ 100 - 140 см. 5 зр. — Акація 120—150 см. 5 зр.

Менше якъ 10 штукъ въ одного ґатунку не продаемо, а нижше 100 штукъ не высылае ся.

Въ случаю ласкавого замовленя, просимо о подане почты и стаціи зел.

Зъ высокимъ поважанемъ

Зарядъ лѣсный въ Засовѣ (пôдъ Чарною)

пп. **Засôвъ** ст. тел. **Чарна.**

Кореспонденціи въ языцѣ польскôмъ. 29

ГАЛИЦКІЙ 11

БАНКЪ КРЕДИТОВЫИ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручае

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 30 дневымъ выповѣдженемъ

3½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 8 дневымъ выповѣдженемъ, всѣже знаходячû ся въ обѣзѣ

4½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 90 дневымъ выповѣдженемъ, будуть опроцентованû почавши вôдъ дня 1 мая 1890 по 4% въ дневнымъ терминомъ выповѣдженя

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. **Дирекція.**

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 к°

Пôдроблюване забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ ласôтками, также по цукорняхъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.